

عنوان مقاله:

از کارکردگرایی تا بسترگرایی: بازسازی گفتگوی دریفوس و پاتنم

محل انتشار:

دوفصلنامه فلسفه، دوره 11، شماره 2 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمدحسین محمدعلی خلیج - کارشناسی ارشد فلسفه از دانشگاه تهران

محمدتقی طباطبایی - استادیار فلسفه پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

در ۱۹۶۰ پاتنم در مقاله "اذهان و ماشین ها" بر پایه قیاس میان ذهن و ماشین تورینگ نگرشی نو به ذهن به نام کارکردگرایی را پی ریزی نمود. یک دهه پس از آن دریفوس براساس تفسیرش از پدیدارشناسی مریلوپوتنی و هیدگر کارکردگرایی پاتنم را نقد کرد. دریفوس نشان داد که نمی توان ذهن را به مثابه ماشینی تورینگ به شمار آورد که با بهره گیری از قواعدی صورتی کار می کند و ورودی و خروجی هایش عناصری فارغ از بستر هستند. دو دهه بعد پاتنم بر پایه شکست کارنپ در صورتی سازی استقرا، چرخش به سوی کل گرایی و خارجیت گرایی معناشناختی خودش از نگرش کارکردگرایانه-محاسبه گرایانه در فلسفه ذهن دست کشید و به نگرشی خارجیت گرا-بسترگرایانه روی آورد. نقدی که پاتنم بر پایه آن کارکردگرایی را از ریشه نادرست دانسته بود همان نقدی بود که دریفوس سال ها پیش بر وی وارد آورده بود. در این مقاله گفتگوی نقادانه میان دریفوس و پاتنم بازسازی می شود و بر پایه آن نشان داده می شود که فیزیکالیسم به مثابه نظریه ای در باب ذهن نادرست است و به جای آن "سوزه ای در جهان" الگوی مناسبی را برای ذهن فراهم می آورد.

کلمات کلیدی:

ماشین تورینگ، اتمیسم، ذهن، کارکردگرایی، بسترگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1749535>

